

היופי הראשון

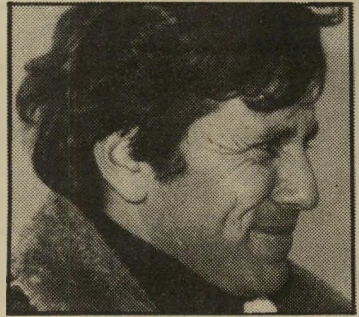
נבחרה ♦ בקנקון, מכסיקו, כטכס ששור דר בשידור חי ל-600 מיליוני צופים ב-60 מדינות, למיס יוניברס, אנג'לה ויסר (22), דוגמנית הולנדית בלונדית, ירוקת-עיניים וגבוהה (1.75 מטר), ההולנדית הראשונה ב-37 שנות בחירת מלכת-יופי עולמית שזכה תה בתואר, ששווי המעשי המיירי הוא כ-300 אלף דולר במוזמנים ובמתנות.

הטנגו האחרון

התארסו ♦ בקופנהאגן, פול שלוטר (60), ראש ממשלת דנמרק, שהתאלמן לפני חודשים מיספר, ואנדה-מאריה וסל (40), הקרנית הבכירה של הבלט המלכותי הדני ואם לבן בן שלוש, פרייהבתה לאחר מרק דנייהבלט, שהוא, כיום, בן 20 בלבד. שולטר, שהודה שהריקוד היחיד שאותו הוא מסוגל לבצע הוא ריקוד הטנגו, הודיע בראשונה על אירוסיו בישיבת-המשלה השבועית, שבה כיבד את חבריו בכוס שמפניה לרגל האירוע.

היובל הראשון

נחוג ♦ יום-הולדתו ה-50 של עמוס עוז, סופר (מיכאל שלי; מנוחה וכוונה, לדעת אישה) והוגה-הדעות. עוז, יליד ירושלים ואב

סופר עוז

עברית ועוד 18 לשונות

לשלושה (שתי בנות ובן), שרת כנח"ל, למד ספרות ופילוסופיה באוניברסיטת ירושלים ואוכספורד, חי רוב ימיו בקבוצת חולדה שבי שפלה והוא אחד הסופרים העבריים המתורגמים ביותר ללשונות זרות (עד כה: 18).

דגל-השלום

נחוג ♦ בווינה, בירת אוסטריה, יום-הולדתו ה-60 של פרידנברייך הונדרטי-וואסר, מעצב גראפי, צייר ואדריכל, שכי נייניו מאויירים בשלל צבעים ושחלונותיהם, בגדלים שונים, הדהימו בשנים האחרונות את תושבי וינה. הונדרטוואסר, שנולד כפריץ טטוואסר, הוא אידיאליסט (ששינה את שמו הפרטי לפרידנברייך) — ממלכת-השלום — ואת שם מישפחתו גירמן מסטו הסלאבונית להונדרט הגרמנית, הנע בין שני בתיו (כאוסטריה ובנירזוילנד) ושהציע, באחרונה, להנהיג לוחיות-רישוי אישיות למכוניות. הוא התפרסם בעיצוב דגל-השלום שלו למרחב, שאותו הקדיש ליישוב המעורב נווה-שלום שבקירבת לטרון; מגן דוד כחול וצהי-סהר ירוק, על רקע לבן.

אלמנת הבאשה

נחוג ♦ בעפולה, יום-הולדתה ה-100 של לונה רגיואן, אלמנתו של אחד מראשי יהדות עיראק, שזכה, בראשית המאה, עת עוד היתה עיראק מחוז באימפריה התורכית, כי תואר באשה (פחה). רגיואן היא אם לשיבעה, כתא ל-45 ורבת-סבתא ל-78.

העולם הזה 2700

היא מגדירה את הנשים כגיבורות האמיתיות. כעבור שלושה שבועות נערך המיפגש השני של מושתלי-הלב, הפעם במלון יומית. לפני מושתלי-הלב הופיע פרופסור הילל לקס, ממחלקת השתלות-לב של בית-החולים ביוסטון בארצות-הברית. הוא הסביר למושתלי-הלב את העקרונות של השתלת-לב, את הסיכונים אחרי השתלת-לב, איך למנוע אותם. הוא הביא סטא

האנושות בכלל, ולאדם בפרט. מוזוית-דיאיה אחרת, החלפת-לב היא כישלון של הרפואה, שלא הצליחה למנוע את הצורך בהתקפת-לב. אין להתפאר בעובדה שגדל מיספר ההשתלות בארץ, מפני שבצורה מסוימת מוכיח הדבר את כישלונה של הרפואה המונעת בכלל, והקרדיולוגיה בפרט. לפעמים קשה מאוד להחליט על ניתוח פשוט ביותר. כמה התלבטויות והיסוסים

ב שעה ארבע וחצי, באולם במלון הילטון בתל-אביב, נערך המיפגש הראי שון למושתלי-הלב ולרעיותיהם. מטרת הי מיפגש הוגדרה על-ידי יוזמיו, אגודת יד ביד, כ-החלפת חוויות וסדנה על הנושא: תיפקוד בחיי היומיום של מושתלי-הלב. 20 מושתלי-הלב, לבושים באלגנטיות, נכנסו מחוייכים לאולם-המיפגש בליווי נשור תיהם, שהחזיקו ברועותיהם.

הלבבות השבורים של הגברים הישראליים

עוברים על אדם לפני שהוא מחליט? אנשים המחליטים לעבור השתלת-לב הם אנשים אמיצים ביותר, והם נראים לי כגיבורים

השתלות-הלב: האם הן באמת בלתי-נמנעות?

אמיתיים. צריך להיות בעל אישיות חזקה מאוד כדי לקבל החלטה כזו.

מחלת הגבר היהודי

צריך להיווצר מצב מיוחד במישפחה, כדי שתעניק תמיכה פיסיית ומורלית לאדם החולה. המישפחה היא מרכיב חשוב ביותר בקבלת ההחלטה הגורלית לעבור השתלת-לב. שלי חושן, יו"ר אגודת יד ביד, הדגישה שנאמנות ואומץ-ליבן של הנשים חשובים ביותר בתהליך החלטה הגברים לעבור ניתוח השתלת-לב. מסירותן לבעליהן לפני הניתוח, בזמנו ואחרי — היא אולי הדבר המכריע בתוצאות הטיפול. ניתן להסכים עימה, כשי

חיובים, סיפורים ואף בדיחות מסוג: "אתה, משה, מתעניין רק בבחורות..." מכל הלב — החדש, כמובן? ממש הפגנת שימחה, הצלחה אישית והצלחה רפואית.

בכל זאת היתה לי הרגשה מוזרה. מהי מטרת הפגישה? מדוע בהילטון? מדוע לא בבית-הבראה או במחלקת-השיקום בבית החולים, תחת השגחת הרופאים? מה היו הציפיות מפגישה זו: החלפת רעיונות? איסוף כספים? הפגנת הישגי הרפואה? הכעת תורה למארגני-הכינוס?

ה"ר רוד שרף, רופא חובש-כיפה, שליווה לא אחת את המיועדים להשתלת-לב לחו"ל, אמר: "ניתוח של השתלת-לב הוא כיום ניתוח פשוט, כמו ניתוח להוצאת התוספתן..." אך אם זהו ניתוח כליכך פשוט, ואין בו דבר מיוחד, מדוע אורגנה פגישה זו? אם להמשיך ולפתח את רעיון הפגישות בין המטופלים, אפשר להגיע לאבסורד: מדוע לא לארגן כנס כלל-ארצי של נשים אחרי כריתת-רחם? או של גברים אחרי קשירת-טחורים, או אף כנס של מי שעברו כריתת-תוספתן?

לא הסכמתי עם ה"ר שרף שניתוח השתלת-לב הוא ניתוח כה פשוט ושיגרתי. יש מש"הו מרגש בעובדה עצמה. "החלפת לב" על-ידי השתלת ליבו של אדם אחר בעל אופי שונה, בעל שכל אחר, בעל אישיות אחרת ואף בעל גיל אחר, מין וגזע אחרים — זה מעבר לבדרים טכניים בלבד. זה נוגע ליסודה של

כנס מושתלי-הלב הישראליים. מדוע הנשים אינן חולות?